

א) ס"א דלוימו 13 קדושין
ב) ז"מ כ: פסהדרין ס"א,
ג) גנרסא פ"ז מ"ז כ: ז"ב
קט: מכות ו' שבעות לב.
המורה הכה"ק: ד' ז"ל עמ"ס
ה"ת: דבש תמיה" ס"א
פסוק: ו' רש"ל מ"ו: א' 171
ע"ז ע"ב ד"ה מלכאן.

גליון הש"ס

גב' ביע"ל קג"ב: עין
מנ"א סימן ש"מ ס"ק טו:

מוסף רש"י

משום פסידא
דלקוחות. שלקחו עדות
על פיו ותסת מניסן עד
תשרי ועדין לא היה ידוע
שהוא פסול (פסהדרין כ"ג).
מא בינייהו. בין הני תרי
שעמא דרבא (ס"ח). תרי
לחד ותרי לחד. תרי
כימות שהעידו בזה ו',
שני אמרו לכל אחד עממי
הייתם נבזים פלוני, חידוש
ליכא, פסידא דלקוחות
איכא (ס"ח). דפסלינהו.
לחי תרי, בגולגותא.
שהעידו שגולגין הס על
גולה שגולג בניסן, חידוש
ליכא, דהא מילתא אחרתא
קמפסידא, אכל פסידא
דלקוחות איכא (ס"ח).
ביע"ל קג"ב: יאוש שלא
מעמט באלו מילתא, ז"מ
כ"א: עד וזמם שגולג, חידוש
העומד מאלו בפי' קדושין
דעירובין (טו). קדושין
שלא נמכרו לביהאי כה"ס
מקדש (קדושין נ"ה). גילו
דעת בניסן בהשאלה גט
(בניסן ד') מומי אכל
נבלות להשעם לקמן
(פסהדרין כ"ג). סימני הלכות
הן שנמלקו בהם אבי ובה
ובכל מקום הלכה כרבא
תוך מאלו (קדושין כ"ב).

מרוכה פרק שביעי בבא קמא

ע"ג.

עין משפט
נר מצוה

פ"א א מ"י פ"ב מהל'
עמות הלכה ו':
ב צ מ"ח פ"ח מלכות
אכל ה"ה ו"ע"ש פ"ב
מלכות שבעות ה"ה י"ח
ועי' בהשגות ובכ"מ פ"ב
מהל' עדות ה"ה ג ועי'
בהשגות ובכ"מ פ"א מהל'
מלות ה"ה ו פ"ב מהל'
תמורה ה"ה ד סמג ע"ה ו'
ק ולאוין רמ"א ט"ש"ע י"ד
ס"י נלך סעף לא לב לג
וס' שם סעף כ"ה כה
וט"ש"ע ח"מ י"ב כ"ט סעף
א וס"י רמ"א ט"ש"ע י"ז:

רבינו הגנאל

והלכתא כותיה דאבי
ביע"ל קג"ב: והו, ייאוש
שלא מידת, עד וזמם ו
ההלכה, לחי העומד
מאילוי, קדושין שאין
מסורין לביאה, גידול בר
ועילאי, משומד אוכל
בבילה, אקשין על אבי,
תוך גב על פי שנים וטבח
ומכר על פיהו ונמצאו
וזממין משלמין את הכל,
בגון שבא באחד בניסן אלו
העדים והעידו בבית דין כי
ראובן מהוים כך וכך גב
שורו של פלוני וחזרו ובראו
הן הן והעידו אחריו כן ראינו
שבתחו או מכרו נמצאו
וזממין משלמין כפ"ד י"ח.
ואקשין אהא דארמין בגון
השומרו בטביחה תחלה,
בגון שהביא הנשען בגניבה
עדים ב"ח בניסן והזימום
ואמרו להם אותו היום
שהעידתן בטביחה עמנו
הייתם (והזימום ואמרו להן
אתו היום שהעידתם
בטביחה עמנו הייתם)
ואחרי כן הוזמנו בגניבה,
הלא לטעמ' דאבי דסבר
למפרע נפסלין עידי
הגניבה מאחד בניסן
שהעידו בבית דין הלא
מהוים והלאה נפסלו בכל
עדות, שנמצאת בעת
שהעידו על הטביחה כבר
פסול היה ולא היה מתחייב
הגב על פיהו כלום,
והתורה אמרה ועשייתם לו
כאשר זמם לעשות לאחיו,
ואלו אין להם מעשה.
ופרק' והילכ' שהעידו
בבית אחת, בגון שהעידו
בבית דין באחד בניסן כי
בארי ביום פלוני גב וטבח
ומכר, והוזמנו משלמין את
הכל. וזה הפירוק ראיה
לפירוש למפרע הוא נפסל
כי אינה משעש שמעידו על
הגניבה אלא משעש
שנתקיימה עדותו בבית
דין. לימא כתנאי היו שנים
מעידין אותו שגב והן
מעידין אותו שטבח הוזמנו
על הגניבה עדות שבטלה
מקצתה בטלה כולה, והוזמנו
על הטביחה כול'. ותוצ' י'
ד' ר' יוסי הוא דאמי במה
דברים אמורים בשתי
עדייות, בעדות אחת כעין
שתי עדיות, מאי ניהו כת
התעידו על הגניבה
ואחרי כן חזרו והעידו על
הטביחה. אבל כת אחת
העידה בגניבה ובטביחה
בבית אחת זו היא עדות
אחת. ועליה הלך, רבנן
סברי מיכן ולהבא הן
נפסלין, ואף על גב דארמין
תוך כדי דיבור כדיבור
דאמי לא מיפסלי מומן
שהעידו אלא מעת ההומה
כרבא, ובטביחה שהוזמנו
משלמין ונתבן שאלה
הוזמנו עדותו כגורה. ור'
ר' יוסי סבר למפרע הוא נפסל בתוך כדי דיבור

פסידא דלקוחות. שחמתוהו על שטר מכירה זינתיס: מאי זינייהו.
צין הני מרתי לישנא דרבא: פרי לחד. עמנו הייתם^(ט) ותרי אחרוני
לחד דליכא חידושא: בגולגותא. שלא הזימוהו אלא העידו שנים על
אלו שהן גולגין והכא ליכא למימר סמוך דהני דהא מילתא אחרתא
היא: יע"ל קג"ב. סימני שמועות
הן הן אחד מהן עד וזמם: פסולין
הון ואין עדותן עדות: אמה
משלמי. על הטביחה: כי הדרי מיתומי
אגניבה. כשחזרין וניזמין על הגניבה
איגלאי מילתא כו': ה"ג והלכתא
שהעידו צבא אחס והוזמו. ולא
גרסינן והוזמו צבא אחת דכיון
דהעידו צבא אחת ליכא למימר
צבעת עדות טביחה פסולין הון
ואפילו אי אמרין למפרע נפסל
דהא תוך כדי דיבור הוה והזמה
לא איכפת לן אי צבא אחת אי צוה
אחר זה וצלבד שזימונו על הטביחה
תמילה: היו שנים מעידים אותו שגב
והן. עלמס מעידים אותו שטבח:
צטלה כולה. ומשלמי כפל והוא פטור
דכיון דלא גבגב לא טבח ואפילו חזרו
והוזמו על הטביחה^(ט) פטורין: הוזמו
על הטביחה. ולא על הגניבה: צמה
דברים אמורים. דהוא משלם כפל
ולא צטל עדות גניבה צמתי עדיות:
צבא אחס צוה אחר זה. שהעידו
היום על הגניבה ואמרו צבא צבא צבא
גבגב ולמחר על הטביחה ואמרו צמתי
צבא צבא צבא: וא"ר יוסי. דכי אמרי
לכו סהדי עמנו הייתם ציוס שני
הוזמו אף על הגניבה צביוס ראשון
מהיכא תימי האי: ומאי נינהו כו'
אכל צעודס אחס צבא אחס. שהעידו
על שתייהן זו בתוך כדי דיבור של זו
ואמרו צבא צבא צבא גבגב וצמתי צבא צבא
צבא והוזמו על שני צבא וצמתי
לדלחד צבא צבא צבא מיהו איגלאי
מלתא דכי אסהוד פסולין הון דסנר
ר' יוסי למפרע הוא נפסל וצטלה
כל עדות אותה עשה שכולה עדות
אחת היא: כדי דיבור. לקמן [ג' מ] מפרש:
מלאן ולהבא. מיום שהוזמו ולא מיום
שהעידו: אגניבה דלא מיתומי לא
איוסוס. ואצ"ג דצהדדי אסהודי לא
הא לא אמתלי פסוליהו מהיכא
שעמא דנימא אצ"ג דלדלחד צבא צבא
לא איתוס מיהו שעת עדותן שעת
פסלות היתה: איוסוסו להו [גמין]
אגניבה. האי איתוסו לאו הזמה
דוקא^(י) (נקט) לשלם ממון אלא איפסלו
לכו אגניבה משום פסול עדות:
לאו

משום פסידא דלקוחות. מאי זינייהו^(ט) דאסהודי
ביה תרי לחד ותרי לחד אי נמי דפסלינהו
בגולגותא להך לישנא דאמרת משום חידוש
ליכא להך לישנא דאמרת משום פסידא
דלקוחות איכא אמר רבי ירמיה מדפתי
עבד רב פפא עובדא כוותיה דרבא רב
אשי אמר הלכתא כוותיה דאביי^(ז) והלכתא
כוותיה דאביי^(ח) ביע"ל קג"ב: תנן גבגב על
פי שנים וטבח ומכר על פיהם ונמצאו
וזממין משלמין את הכל מאי לאו שהעידו
על הגניבה וחזרו והעידו על הטביחה והוזמו
על הגניבה וחזרו והוזמו על הטביחה ואי
סלקא דעתך למפרע הוא נפסל הני כיון
דאיתוסו להו אגניבה איגלאי מילתא למפרע
דכי אסהודו אמביחה פסולין הון אמאי
משלמין אמביחה אמרי הכא תחילה אמרי
בגון שהוזמו על הטביחה תחילה אמרי
סוף סוף כי הדרי מיתומי אגניבה איגלאי
מילתא דכי אסהודו אמביחה פסולין הון
אמאי משלמי אמביחה והלכתא שהעידו
בבית אחת והוזמו לימא כתנאי היו שנים
מעידין אותו שגב והן מעידין אותו שטבח
והוזמו על הגניבה עדות שבטלה מקצתה
בטלה כולה הוזמו על הטביחה הוא משלם
תשלומי כפל והן משלמין תשלומי שלשה
א"ר יוסי בד"א בשתי עדיות אבל בעדות
אחת עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה
מאי בשתי עדיות ומאי בעדות אחת אילימא
בשתי עדיות בשתי עדיות ממש בשתי
כתות בעדות אחת בכת אחת בזה אחר
זה וא"ר יוסי בעדות אחת בכת אחת בזה
אחר זה כי מסהדי אגניבה והדר מסהדי
אמביחה כי מיתומי אמביחה עדות שבטלה
מקצתה בטלה כולה ואיתוסו להו אגניבה
מהיכא תימי הך אלא לאו בשתי עדיות
בעדות אחת כעין שתי עדיות ומאי ניהו
כת אחת בזה אחר זה אבל בעדות אחת
בכת אחת לא וסבריה דכולי עלמא^(י) תוך
כדי דיבור כדיבור דמי מאי לאו בהא קמפיילגי
דרבנן סברי מכאן ולהבא הוא נפסל וכיון
דמהיכא שעתא קא מיתומי אמביחה דקא
מיתומי איתוסם אגניבה דלא מיתומי לא
איתוסם ר' יוסי סבר למפרע הוא נפסל
וכיון דמיד כי אסהודו הוא דמיפסלי להו
נמו אגניבה דהא תוך כדי דיבור דמי אמרי אי תוך כדי
דיבור כדיבור דמי דכולי עלמא למפרע הוא נפסל אלא בתוך
כדי דיבור כדיבור דמי קא מיפילגי רבנן סברי תוך כדי דיבור
לאו

היה וצלבד שהוזמו על הטביחה תמילה וקשה לר"י דמה מרוח צקונט' צהומת טביחה תמילה דאי משום שטח הוזמו על הגניבה תמילה
הון מוכתשים על הטביחה ואין אליציה דלציי משנין דס"ל לקמן דהכחשה לאו תמילה הומה היא א"כ גם שהוזמו על הטביחה תמילה
הון מוכתשים על הגניבה מאחר שהעידו צבא אחת ומוך כדי דיבור כדיבור דמי כדלמך צקונט' לרבי יוסי דכי העידו צבא אחת והוזמו
על הטביחה צטלה כל העדות משום דתוך כדי דיבור כדיבור דמי ואם צאנו לישעז מירוך זה לצבא צבא צבא דלדלחד צבא צבא צבא
תמילת הומה היא צריך לגרוס והוזמו צבא אחת אכל אין לחוש שאין הגמרא חושש עמה לישעז דברי אציי אלא צמה שאמר למפרע
הוא נפסל והולך ומתרחץ לפי שיטת המקשה הסובר דהכחשה תמילת הומה היא כדפרישית לעיל וכן לקמן כי משני ממני' לצבא אלא
דלמך הכחשה לאו תמילת הומה היא ומוקי לה כשהוזמו תמילה על הטביחה אין חושש לתוך למאי דלמך אציי למפרע הוא נפסל
כי לפי זה היה צריך להעמידה בגון שהעידו צבא אחת אלא דדך הגמרא הוא שאין חושש לתוך אלא הקושיא שמקשה לו:
הי